

Bréf til Bjarna: Bréfitari Guðl. Arason (væntanlega Guðlaug) ættsystir, febrúar 1931 til janúar 1936

Bjarni Benediktsson – Bréf til Bjarna: Bréfitari Guðl. Arason ættsystir, febrúar 1931 til janúar 1936

Tekið af vef Borgarskjalasafnsins

bjarnibenediktsson.is

Einkaskjalasafn nr. 360

Fjölskyldan

Askja 3-2, Örk 5

©Borgarskjalasafn Reykjavíkur

þar austur frá. - Síðan Jap-
anar áttu í stríði við Rússum
hef þeg tignað þá í huga min-
um fyrir hreyfingu. Þeir hreyfingu
þrygðu mér las þeg ^{einn tími} um úrslita
orustur frá þeim tíma: Japan-
ar sóku á eyfir Rússum og
var þar eyfir störfliót að fara.
Rússar fengu ráðnum til að
sprenna brúna af fljótinu,
en það hefti ekki fóv Japan-
sina mennu, þeir þrygðu
út á fljótið í þjettur þryg-
ing. Þúsundur drukkudu,
en þúsundur náðu eyfis um

Þeir þegstu standlaust svo að
Fljótið var búið þarna
af deyjandi heljum, sem
ekker létu hefta för eina;
fljótið stíflaðist bótstaf-
lega af manna og hestabúti-
um, sem svo hinir völdu yfir-
um á morgun þú undan sam-
an; allt gekk í fljúgandi fart.
Þá urðu Þússar svo hrodd-
ir, þegar þeir sá þessar hef-
ur, að þeir misstu allan hjanta.
Gaman þótti mér að áita þótt
þótti er ekki sjett. Þeg manglab
það; það gekk mér svo að hjanta
að hugsa um milliónir ganga

II hikaust í opinu dandann.
En þetta eru menn. - Þjóðverj-
inn sagði, svo na menn eru
ósigandi. - Jeg ortkenni
þjer að missa Japanann frá
Pöerlin. Þessháttar menn eru
ekki á hærju strái. - Því líkt,
að Frakkinn skuli bera þessa og
aðna eins óhöfu á bændi bláði,
nú á þessum tímum, lýsir broka
á hástigi. Atli þeir eigi ekki ytt-
ir að fá skell? "Komi drottur kem-
ur forsmán!" - Þá segir það nýtt,
að það er "tímama tækn", "Hann-
nesar dekríð; "öllu er snúid
öfugt þó, aftur er fram í
hundla snúð", -

Hólmungar stríðsins hafa
lánað þjóðernis tilfæringu
þjóðverjans. - Afleiðingar stríðs-
ins, byltingin, fátæktir og hungur-
ið og hettan heimafyrir gjörði
mangarmenn ^{þjóðv.} alveg landflötta.

Þess er mín lengst minnst,
þegar jeg sigldi í fyrsta ^{viðar} bóm
hingað, þá hrókk jeg upp með
hjartslatti þegar mig dreyndi,
að jeg væri komin heim, svo ill-
þolandi höfðu systkini mín
gjört mið lífið, eftir að þess-
adur fæðir mín andast.

Þess ^{adur} þóastir mín ^{minni} ^{minni} ^{minni} ^{minni} þaralla
sökina. Systur mínar bád.

4
ar iðnuðust, mjög bregstri
~~(og iðnuðust mjög bregstri)~~
sinnar að mig. En Þorvaldur
er hettulegasti övinnarinn sem
jég hef átt á lífsleiðinni. —
Þetta var eini bróðirinn, sem
jég ^{átti} lengi trúði í blindi, þótt
fyrir áður væri befið sanna,
gat jég ekki trúad illu um hann,
fyrir því jég erang þreifadi á
því sjálf, upp á þann ástakanleg-
asta hátt. Hann reyndi að skada
mig, svo lengi sem hann lifði. —

Mjög þótti áfar vont um, að
lesa bókina um Þaríning og þótti
gott, ef þú vildir biðja Þesus að
lána mér hana, að tekifoni,
þegar þú skrifað honum; ekk-
ert liggur á. — Þaríningur er

mannslegur að sjá. Flitlir er
óheilindalegur á ²⁰spá. Það er með
ýmsa agitatorum, að þeir fái orð á sig,
af því þeir koma lökin á sterillum, þó
menntuðum manni of bjóði gasperis.
Nei, ó nei, jeg er samferð um, að þú
skilur betur enn flestir innfæddir
þjóðans á lina þýsku; þú hefur fyrir
löngu tengst henni og bundist þar með
sá hana gegnum bókanemdir.
Því Íslendingar elstam þjóðina þýsku,
að fornu og vinnu. Þegar jeg las Hugo Benings
Samundaræddu enú skýringum skildi þú
jeg hana fyrst þessi blessuð þjóð, náttúrufró
af öllum uprætt á okkur með at tillegja á
þýska tungu allar þýzunnar okkar. Þegar
Englendingar voru ^{hér á Kjölandi} að daga gamla daga,
frum átt. öld, fóru menn til þýskna skipta
til að leyfa hjálpar; og þar stóð ekki þá
hjálpinni. Þá mæntu bóndam i Hafnar-
firði, sem á enskri bóklað bókun? -

III Þjóðu. Lágu á höfðinni, en þegar
þeir sáu Íslendinginum líkilegda
misþrymt stúka þeir til lands til
að hjálpa honum.

Kommunistar skamne þau-
ning fullum fetum. Þjer í vit-
semi þurfa lögreglunum að
fylga honum heim að dýrunum,
til að berjast hann fyrir skrifnum.
Það er sagt ljótt af Íslendingum heim.

Olafur Friðriksson. þottur á þarna að
öllu Íslendingum. Kommunistar komu þ. þ. að
Fraxingefðu, að þjer notu mig af góð-
vild þinni og orsaði þeim og þjer.
Lidi þjer avallt, vel. Þangi þjer
allt að öskum.

Settust þin einlog
Lust. Arason.

18. des. Í gær frost, sólfar
og hneinvæður og líka í dag.
Þegar þú sendir þetta bréfi,
þá koma sögum um Eggert
níka, tengdaföður Magnúses
prúða? - Lorum hjálpað
eða þjóð. vel. Já, það er
á margt að minnast og
mikið að vera þakklátur
því.

Þín einl. Þú.
des. einl. Þú.
Þú

Höfn & skrifa 11. febr.

Borgars-Allee 251. C^I

31. jan. 1932.

Kæri frændi minn.

Þessu þakkið fyrir brýfið
frá 3. p. m. eins og ófinlega
fróðlegt og skemtilegt. —

Jeg hefði verið bær að skrifa
þér fyrir löngu, ef jeg ekki,
þér að segja, voni utan við
mig, síðan jeg frjetti harmá-
fregninga að heimann, látið hann
Baldurs. Og jeg set mjer fyr-
ir sjónir, hvenær þú ættingjar

hans syrgid og þú þarna suð-
urfrá, einn og einmanna. Síðan
Þjarni frá Logi fjell frá, hefur
Ísland ekki orðið fyrir einum miklu
ljóni og eiginlega tók Baldur
D. f. v. fram, hann var djúp-
vitun maður og líka göfugur
á allan hátt, hann Baldur! —

Það líkadi mér vel, hvernig
þú varðir jólafrúnnu. — Jeg er þess
alveg samdómur, að Þslendingar
eiga að sýna með framferð sínu,
hvar sem er, að þeir eru engin
skvilsþjód. Einfátækkir og óvitir
leistöfar komu möngum til að skrifa

inn í lítillmöglegustu veitinga
holur og á líta þeir, að þeir komist
þar að ódýranari matarkaupum. -
En það er aðhalda í skildinginni og
lata dalinn klampa. - Þá tekur úti
yfir allt, þegar sömu menn fara
að kaupast og segja frá, að þeir sjú
kominir af höfðingjum, það gjöra
allan villipjóðir, eins og þá veist.
Úrvald fólkid á Ís. er úr trúdar-
og austur ^á Íslandum. Það hefur minnst orðið
sýsiv á hruðum þana og annara
ómenna, sem til landsins leyfðu,
þessi ogilegu eldrösn hafa boð
þeim frá. - Ekki þurki þu
þenna gústa Pálsson. Þú munt

sje jeg aldri londa, svo að þú
þekki þá, síðan þú hefur að koma
á lestrarstofuna, þar sem íslensku
bl. eru. En hástáður var svo
auðvirkilegur, að þú gat ekki fengið
af mér að koma þar. Allt frammi
stóru fólk óvirkid í vinnuöllu. —
Þar sýni líka samanöllum ó-
þjódalid, og rífu þeir og ruglaðu
íslensku blöðunum óspart, þó þeir
ekkernt geta lesid í þeim.

Saman hefur verið, að vera þar
með gættu þúskaf á gamla árstíð.
í Tráðhússlóðsstofunni (þú getur
ekki kalla þetta skautshýsi kjallara
þá þú sje þad í raun og veru) og

þjá þjóvenjana fagna hinu nýja
ári. Hjer sat jeg ein heima, og það
hef jeg séð um allar hátíðir ^{á þessum} síðan
jeg kom hingað. — Adeins jóladags-
formidd. æríd bódin til sendih.
So. — Stundum hef jeg æríd að hugsa
um að bjóða einhverjum með mér,
en það er adeins gaman að vera með
þeim, sem eru á svipuðu menningar-
stigi, en ekki hinum, sem ækja á
sjer eptirtekt með hávada og leið-
inlegri framkomu. Á gamlánskr.
hattaði jeg klukkan 6 um kvöldið og
las í rúmi mínu eins og jeg er aðn.
Hjer þótti ekki ónýtt að lesa lýs-
ingu þina á ráðu Hindenburgs

þú lýsir svo vel, að jeg get ekki
jafnað þú við neina annana, þú
tekur öllum fram, sem jeg þekki. -
Hindenburg er sannarlegt mikil-
menni og það legst nú þjóðverjanum
til, að þeir eiga hann. - Það skil jeg,
að þú hefur orðið fyrir áhrifum
af ráðu Hindenburgs; það er
bygging ráðu, framundan, á-
herskur og hljómbregði raddar, sem
miklu ræður með öll áhrifin. - Já
blesað heima-ráðskonan froddif!
þig á að ræða H. hefdi veridomenka
og óviseigandi að minnast á Tamentberg.
Já, njetter nú það, sagði fadir minniðalug
opt við aula, sem vonu að erada og blána

um það, sem þeir skert skín bána á. Þú hefur
er fandi líkt á við þessa húspreyjú. -

Þú þýska ríkisdeginum, bar einhver til-
lög framflöngu á undan stríðinu) þess,
efni, að skena fram og þunna fíal-
annar hjá Tamentberg, en þá setti þú
sig á moti þú og sagði að þer geti komið
á notum ef óvinir leyfdu þar landið. -
Hansarið varu strati kin til greina. -

Kannastu við þetta það kom í bl. á stríðsárun-
um, þegar sagt var frá þessum mikla sigri,
sem stenduburg ^{þann þessi af landslagið} vann, í en þá varstú barn.

Snedilegt er stríð Japans og Rússlands!

Núna fyrir fáum dögum skóð hjer í
blöðunum, að stúdentarnir hefðu bar-
ist á háskólanum í Berlin. - Vonandi
hefur þú komist heill út úr þú. -

Mjer hefur alla sfi, nema sjett
um tvítugsaldur, þótt skemmtilegra
að lesa ferðarnimningar og fróðsinnit
helduren skáldsögur. Því skil jeg
vel, að þú hafir krifist af þessum
sönskafloel, þetta eru menn Svías.
Jeg þakka þjæs líkam mik til þyrir land á
Brúning Tjelas þér við mjes ham frá þjæs.
Það skal enginn blettur koma á þókina jeg
kem ekki síð hana, hef blað um hana.

Mjer þótti það skemmtilegt, að heyra
hjá sendihv. Sv, að ham var orðinn fjód-
verjanum miklu hlýntari, en ham þraffi áður.
venid, þam var þorna myndum heim þón Englandi,
og sagði mjes meðal annars, að Englendingum
legi nú miklu, hlýna orð til fjóð. em Frakk.
Þá er ekki Frakkinn heldur skelus, og þjæs. Ham er
villaus, þessi mikil mennska líkist engu, og þjæs.
Svo fór sendihv. að dæsk að þrautengju fjóðv.

III sagði það einn aðdaunanvert
hvessu mikid þeir væru búin að láta
af hendi til Frakkans og var þeim mjög
meðmóttur að allar stríðsskuldir væru
strikadur út. — Harn var sem sagt
ordinn stórhlyntur Þjóð. og um það þykir
mjög óant. Þeir eru alltaf eins slétt
ulegir við Frakkann. — En Norðmenn
eiga ekki upp á pallborðid hjá okkar
gömlu krötlunum, þeir reyna, svo lítið
áberj, að gjöra ~~Norðm.~~ allt til skomm,
ar. Þeir óttast að missa Grenland. —
Eldku frændi, studdu nú Norðm.
að málum; þú getur haft áhrif á
Þjóðvenjann og það má síu mikils. —
Norðm. eru besta Norðurlanda
þjóðin fyrir utan Svíam, þeir eru betri

en vid og Danis. Þeir hafa mestan
sjett til Grænlands. Það er þinn
þekktur meðferð Dana á Grænlandingum.
Nú mýlega fjekk þú boð frá norskri
Konu, sem er íslenska að fæðingu, hún
er að dásst að ljóðum Einarar ^{þú hefur gætt hennar} Bened.
og segi, að sonur hennar ^{þinn} Magnús Þron-
vold hafi sagt, að Einarar ^{þinn} fjörlöngu
að æra þú að fá skálda Nobels-
prisen. Magnús er mikill fagur-
fróðingur, hann hefur mýlega verið kos-
inn inn í stjórn Háskólagagnsins í Ósló
og er Medarbejder ved Aftenposten for
kritik af spansk Litteratur.

Þú lest í máli þínu er þreytt. Mig langar
að sýna þig að síðar þú getur tekið þú með að leggja
gott inn fyrir Einar Bened. hjá Þjóðv. þá mástú
Fyrirgefðu all og all þinni gömlu öttu
sagður Guðrúnardóttur.

Mj er dattu í hug að
senda þjer einn af sealum-
um hans Jóns Leifs. — Nafni
þínn hefur þó ekki verið
huglað? —

Þú ferir alls til betri
vegur fyrir mig og tekur ekki
hant á meinu, bestir frændinn.

Vetur sál. Líði þjer
afid sem best.

Með vindingu og vinsemi.

Etthyski þín
Guðfrason.

Samla 20. sept.

20
Tarmagade 9 I t. n.

Sundby - Amager

Kjöbekk. 13. juli 1934.

Besti frændi minn

Það þarf í raun seftri
engrar afsóknar við,
þó það dragist fyrir þjer
að skrifa njer, það er beinlín-
is þess stórfurða, að þú í þinni
háv stöðu, ömum kafjum við
hinn vandastöðu og ábyrgðar-
meðu stöðu, skulir manneptir
njer og skrifa njer stöðugt öm
hvorum. Þjz þinn til þess og er þakk-

låt, við forsjónina og þegi
við sjálfa mig: þetta leggjus
guð mjertil í allmí.

Jeg þakka þjer imilega
fyrr og síðasta brjef þitt,
skrifað 3. þ. m., er kom til
mín 7. þessa. — Þetur hafði
ekki sent mig Vísis-Blöðin.
En nú þráði jeg talsvert miki:
í að sjá greinar þinar, fór
þú inn í Nikolauþláðs í les-
stofuna þar. Jeg hafði aldrei
komið þar fyr. — Þeir höfðu ekki
Vísí, en foustöðumáður
lesstofunnar, nettas og kurteis
maður, stáði mikið fram

Alþjóðublaðinu, sagðiham
það verið talið: "Eit ud-
markt Blad". - Jeg svarði,
að þegar jeg hefði þekkt til í
Reykjavík fyrir 6 árum, þá
nefndi Visir veris talinn af
öllum menntuðum ^{menntuðum} ^{Reykjavíkur} þess, lang-
besta blaðið. - Jeg svaraði svo
að fara. Hugandi mér, að sýna
með þá fyrirlitningu mína á
Alþ. blaðinu. En þá kom maður-
inn með nokkur Morgunblöð
og greip jeg þau, feginn hendi,
þann þer líka ágeðan útdrátt
úr grein þinni. Jeg las ham vel,
og fagnaði gífur þú um leið og þú
líkist að, hressu greinilega þú
hraktir hvern einasta post

falskarans. - Það er ljósrottur
um óstjórnina í landinu, að
bófarinn ganga stöðugt lausir
það skil jeg, að það er vandast
verk að opponera, og það íti-
heimtinn stórkostlegan andvæ-
ðing efrel á að fara. - En,
að jafningum prófessor og fjór-
er treyst til amars eins vand-
ar ást einsdemi ^(rottar) og þá hátt-
talandi ^u þá hálitku á líti þá erð
við háskólann.

Það er vóðalegt, hversu illa fór
með lesningarnar. Mjerkom þá
allskili á óvart, það er ljett að
ná tökum á almúganum með fjá.

II En lítt mögulegt að komna
vitina fyrir hann. - Tv.
er það málulegt að falla á fljótt
ferni sími og óheilindam. Hov-
um svidur, Daena úr sögummi
það er þegar viss um. - Og nú er þá
Hvern. Góðs orðum þingmálar
- hvar lendir þetta allsaman.
Þá hefur ef til vill ekki lesið
þein Gudm. próf Hlammssonar
í Eimveldinni í ár, 1934 jan - tölur
hefti. Tímanót heitir gr. og er
mönnum atvendum. Þegar þig
las gr. þessa, var mér undir einu
ljóst, að þjv. var verið að ailla
mönnum sjá, þá fandi veri
gafilega og ekkert stór-
ryði sagt; lymstkan lak af

hvernju orði og rjett og rangt
var trimmað saman svo hvergi
dást drunda á. En þegar svo
G. Hamess. bregður þá upp sem
kátlegu dæmi upp á ofsóknir
að hermami þonassyni sji fundit
til, að hann hafi skotið á aðar
fugl, þá ofbænd mjóalveg og jyr
sá fjallilega hvernig í öllu la. —
Þó H. J. hefði árið sonar þróf.
B. N. Þá var ekki högt að taka
klókindulegar svare hans.

Það er hefur að vera ke-
im í útarpsvæðis þem.
fulltrúi háskólans. En þar
eru hinir vísjálustu men-
karakterlausir niðingur.
eru illir að vængur.

Nú er kominn 27. júlí. Jég
var svo lassin, að jég kom
ekki á verk að senda þjerbr-
með Gullfosi á dögunum. -
Það eru afleiðingar af þjiltunni
í fyrra. - Mjör hefur lagt það
til, að þjer hafa verið sífelldir
hitar í allt sumar, og jég hef
náð að á þetta hjernormi að
sitja í sólinni. Þannig skreki
afis hitanum og sómuleiddis ás-
landingar, en þittim hefur ald-
ri verið neitt svipaður hjör og
hann er í þessum.

Nú er jég loksins búinn að
fá þennan blög af Þísi, sem
þú hefur bróður þinn að senda
mjer. Þau hjónin, frá Guðrúnu

og Petur heimsóttu mig á sunn-
dag ⁼ⁱⁿⁿ var, þ. 22. júlís af ferðab.
þeim mír þá blóðin. - Þy segji
það satt, að þy er þy þakklát;
þú getur mír svo nossi hlumar
lega þótti mír samt nær að vita,
að þy gatti von á þessum greinum
þeim og mír fannst dragast of
lengi, að hann ^{húddir þeim} sendi mír þy
það hefði þú verið afarstoðgla
ing fyrir mig að fá þau fyrsta í
nættan tíma. - Þy sagði ekkert af
því því hann var með. Þann þann
míj ann leid, Nætt. Morgunbl. ^{þ. 3 blögg} og eitt
blád af Þarannum ^{þ. 3 blögg} af þessum
þessum ^{þ. 3 blögg} bláði. Þendi þy þann
ann þann daginn eftir þann þess
hafa leid eitt einasta orði þy

III Jy þoli ekki að lesa skommur
um gætur þá fáu dýrandi ornum
sem Ísland á til. — Þú sagði,
jy yrði að lesa þín blóð til
á geta átt að mig á gr. þínum.
Jy þagði á þér, það var andleg,
að hann hjelg að jey víðar ekkert
sem þýðar þessum og ljót jey þann
kafa þá skóðum! — En hann stó
árita, að þú skrifað áðruvísi
en þeir þínir allir. Þá kamt
að framsetja á þann hátt, að mál
sem þú talar um, stendur
ljóst og greinilegt fyrir hverjum
sem sáum. Honum var óhott að senda
þann enu tilbakanlega falli
og hjón Guðrún og Þórus, þú
in snillingar í húsnæmum öllum
framúrskarandi fjölkaf og

duyleg þess utan stöngáfuð.
Var það heimtaka hjá mig að
senda þér Bærling með Gallf.
Min meining er, að þú þá
fengis öll bl. með skipinu þá
komi þetta fyr í þinar hendur.
heldur um þin bl.

Þú hefur lesið á ný bók Hamb=
anoj 30. Genatkon og dáið meir
og meir að skáldinu. Hann dropp
unger Dani laglega og lipur,
en þá sviðar nú samt undan
snoppungunum. Da de havde
lukket for Pengesagen, lukkede
Da for Pjellen? -
Nú heldur þú að þú þjá sviss
að freyða þig með vona löngu
mari.

Tarmagade 9 I t. v.
Sundby-Stræger

2. kvila 30. sept.

Kjöbenhavn 21. sept
1934.

Besti þrandi minn.

Þú tekur ekki hart á mig
þó ég ónæði þig með fá-
einum línunum, hversu óm-
um kafinn sem þú ert.

Jeg hef ekkert þriðt af þjer,
síðan þú sjekk br. þitt skr. 3. júlí
sóna samt, að þú sjert heill
heilsu. - Mikis gladdist þeg
yfir þú, að háskóli Íslands
syndis skáldinn Hambar
svona mikinn heidur. Þeg

Hausse i Kamban.

Gudmundur Kamban er riktigt i Vælden for Tiden. Forleden blev han udnævnt til islandske Titulær-Professor, i disse Dage udkommer hans store Roman-Sukces „Skalholt“ paa Tysk, og i Morgen udsender Jespersen og Pio hans Ungdoms-Roman „Ragnar Fins-son“ i ny Ud-gave.

Kamban.

(þetta)
af þess þess að þetta
h lag á að gjöra
mörkamörmun
esu göður Þalandi
an er og mikill vörð-

ur í Mannavetri, skáld og list-
máttur af þessu tegund og þess
sendi þess í hugarum tímilegt
þess þess. — Þess þess þess
þess þess þess glæðir þess 13. þess
á miðri 8. síðu, þess þess, þess
ekki alveg á þess eins og þess þess
á tilkynningu þess, þess er þess þess
en ekki göð þess. Á þess skuli ekki
þess þess þess þess, að þess þess
þess þess þess þess þess þess

En Dani svidur og man
lengi svidar umfangsnoppur
um Hambars. Það var þeirra
lífsins góði að herra Þó-
lendinga samar við Dröml.;
nú er það lítt mögulegt, síðan
30. Generation kom út, og huginn
hans Hambars ^(sem hann bræður upp af Reyk.) mest áventurli.
Jeg samgreinir Berliner Tage-
blatt, sem jeg kom ekki við
og sendi þér þú bláid. Þó-
endingar verða að herra af sjá
álygar, hvaran sem þú koma.
Það vildi jeg, að þú færir geti-
lega. Jeg trúi Bristarösynni og

labbarúðum hans til alls,
Ólafur tuktakúsar. Fred-
eriksson er líka ósvi-
fúllur, þó hann sé
bleyður, þegar hætta ber á h.

Mjær heldur, að batna
heilsan, get stöðid upp þá
laust og gengid ígn. Jy hef má
reynt að sista úti í sumar og
reyna að njóta sólar og andá
fana að öruleyfu míni.

Óf jý geti útrjett eitthvað
því þú hefur þetta mjær samt um
að gjöra það.

Þvo kveð jý þig og ásku guds
blessunaralla þína afidaga.

Óttarsteinir Guðfr. Arnason

TELEFON 1862 (6 LINIER)
TELEGR-ADR: TURISTHOTEL

KØBENHAVN · V
(COPENHAGEN)

VESTRE BOULEVARD 8

6. 10. '34.

Liebe Fußlaup Arason!

Es freute mich sehr, Sie nach den
vielen Jahren so unverändert gut
aussehend und frisch gefundener
zu haben. Aber es tat mir leid,
daß Sie jetzt so schlecht auf
meinen Mann zu sprechen sind.
Seine Werke sind wertvoller als
alles andere, was seit dem 13.
Jahrhundert an Kunst und Kul-
tur oder Literatur in Island
herorgebracht worden ist. —
Man sei, daß Sie ihn durch
irgendeine persönliche Unpersön-
lichkeit einmal verletzt hat, aber
es ist eines so profanen, unempfindlichen Natur
wie Sie es sind nicht würdig, ihm
dies übel zu nehmen. — Zum

heutigen Geburtstag und für
die Zukunft wünschen wir
Ihnen das Beste. —
Mit nochmaligem Dank für
Ihr allzeit bewährtes Verständnis,

Ihre
Bunnie Leifs.

V. S. Wenn Sie nach Berlin
reisen, müssen Sie uns bestimmt
besuchen. Unsere Adresse:
Rehbrücke bei Potsdam, Moltkestr. 9.
Telefon: Rehbrücke 300.

Skrifa 19/11 '34

Þarmagade 7 t. v.

Sundby-Amager

Kjöbenkavn 14. okt. 1934.

Kari frændiminn.

Þakka þér innilega fyrir
in brif þkrifað 30. s. m.
með tekið 5. s. m.

Þó þú ert ekki upp hátt fagn-
ávarön, þegar þú fær brif
frá þér, þá tek þú mjög skili
til, þó þú verðir á brifum
svo margt kallar á þér.

Þuona stöð á heitunastöllumunum
— þessi alvísu og alvitra stjórn
þarf ekki að spyrja tilbráða.
Þú hafði ekkert frjett að
heiman og værd þegju frjettun.
um, sem þú sagðir mér. Það
glædur mig of Kristján for
docent stöðuna, svo fram-
arlega, sem hann er vatinn
hemi. Hann skrifaði leiðin-
legt, tilgeraslegt mál. Er
Hamban hefur ^{e. t. v.} kann sko leið-
bent honum. — Og sem stjórn
málabl. ritstjórn var Kristján
mesta gorkúla, sem heft

er að hugsa sjer, þó að tróð hann
undir fötum. Við áttum það bein-
línis upp á Kristsján, að skenill-
inn komst að.

Þaginn eftir, að jeg fjekk
brjefið þitt, elku þau hjónin mín,
þóu Leifs og frá, inn í sporvagn
hjer í mánudag, þar sem jeg bý.

Þóu ófladist til, að jeg þoni
út úr vagninum, sagði að þau
soni komin að heimsækja mig. Jeg
sagði, að jeg voni læsin og tók ni-
ð á móti gættum. Þóu var í gömlum
frakkra rypis háfarlaus og frúin í þíni
tötum, sem sækja eftir teki. - Jeg
spurði, hværni þeim líði. Frúin

svaraði í volunóm, að það gæði
ekki til þó manni lífi dælitis
illa. Þá sagði ég, að dama
í Reykjav. hefði skrifað mig, að
Jón Líf mundi fá útsvar, próf-
fessor Bjarni hefði ^{ði} með þú.

- Professor Bjarni, prófessor
Bjarni, Bjarni Benediktsson,
sagði þou í leiðrjettingar nóms.
- Ég svaraði með hopy: „Professor
Bjarni var tilnefndur; það er nú
ortid svo mánmargt í Reykjavík,
að það er sít fleiri enn einn, sem
heitið Bjarni Benediktsson, þú
utan professorinn. - Þro þú
aði þú. En mig datt í hug, að þou
mundi að seta próf. á ggt. aug.
lísinga Cappana. -

II En nú fóru þau að raupa
bæði trö; jeg hef aldrei heyrt
neitt er komist geti í hálf-
krísti við vadal þeirra. -
Já, nú vilja þeir ólmur fá
mig að útræppinu heima,
sagði fóru, - nú, þegar jeg er
ordinn heimsofgur. Jeg hef
ekki bundið mig um. Maður
sins og jeg, maður, sem er að
skapa, hann á ekki að
vera á Íslandi. Ekki líkar
ekki við Reykjavík; þar er eng-
inn, sem hefur mit á musika
eða literatur; þeir eru
langt á eftir. "

Á meðan fann ljót dóluna
ganga, var frúin stöðugt að
hröpa fram í; var hærði
hermar svo mikill, að allir
í saqnum stöndu á okkar,
sá jeg, að folkid hjilt, að
skótkjünin voru að skamma
meg og þú setti jeg upp bros
og steinþangi alla leið. Þegar
kom að Þráhústorgi flýtti
jeg mjög út úr saqnum og
setti á bekk, þar á eftir og
settust hjá. Eitt af þú sem
frúin kallaði fram í var, að
það var, „jéðas arlegt“

ef þou ferir að gefingefa
Kunstina. - Þou etti að vera
í stórborg. - Þau tókum
til ^{á þessum} sama stund, þá greip
jég fram, jég sá að fólk fór
að þrappa að... - Hæðal amara
orða; einhver að heiman hafði
oni á þú, að stjórna skrifl-
inn svari að ráðast á þjóv.
í blóðunum. Þú hafid að
vitað tekið svari þeirra,
þín Leif? - Nei, mér datt
það ekki í hug; þetta var
alveg satt, sem hini sögu
sagði þou með vembinginn
í hárarki. - Það hefur

verid viðlíka balt og heim
frægt gðar. Jeg trúi ekki
einu einasta orði af naupi
gðar, það megis þjer uena viss
und. — Þvo gettu þj frá þeim
Þm Lifs skrifadi mjer og
sendi þj þj bñjef kemar, þá
matt þana með það eins og
þj sýnist. Jeg vil ekki þjá
það aþtur. — Jeg þekki vel
lygarfóns og vangþerslus,
það var óþarfi að endurstaða
þor enn einu sinni. Stundit
að, svanaði þj ekki brjfinu.
Það er 15. br. frá þeim, sem þj
þef ekki airt svans.

III Það vildi jeg að raunarinn
myndist móteitur gegn manni-
félum vörgru. - Jeg óttast mikið,
að hann myndi hið gagnstæða.
Hann hefur aldrei verið daglega
síð mitt, aldrei rennt minni.
En hann hefur alltaf montað
og verið svo mikilmaltur, að
hann hefur blætt fólk fyrir í
stað. - Hann ^{er} hrosif. Stórlýginn
það vildi jeg, að þú hefðis eng-
a leiðindi af piltinum. Þú,
fulltrúi háskólans í ^í úta

Það gleður mig, að dr. Helgi
fer að vera í þrói, hann er
rafalaus bestri leknir á Íslandi.
Þess utan valmennu. - Eæ

bert er það, að Jónas er geggjáð-
ur að vera aðráðast á landlaka
útaf þessu. — Krugr. er hund-
heimskur og annars ófjötí reglul.
Það atti að koma líga þrættingu
Dana um okkur í bláinu. — Þú
fordrúma á sklippu, sem er svo
hlegif að þú verður að lesa hana.
Mikið hefðu þjóðverjar veidd,
ef þeim hefði verið sent
skoffinú hans Guðr. Jónsson,
sem lang þú upp, að hamneri
ordinn doktor. Ítal öllum
peningunum, sem hann lét
safna handa börnunum í
Reker, þegar hangursneyðin

var sem mest. Blam fadris
þinn hlýtur að sítal um þetta
En þarfir þú að bera hönd
þyvir höfuð þjer, þá er að minn-
astó þeningana ^{ni skoppig} handa börsu-
umanni. P. - Jón Magnússon
skrifaði þykir stjóninni;
en fjekk það bruce, að engim
vissi til að Guðb. hefði þv.
gráðu þar. ^{i lantil} Gamli þou bar
sig illa út úr þessu. Einar
Annónasög fleiri góðis drögjur
genngu í það að hlýfa andst...
stráknunna vegna föður hans.
Guðb. spilaði baron í Þom,

hafi þú þjóna og mönnum þenningi
stóð á nafnspjaldi hans:

Baron von Hólarvelli:

Þú sattu frónska heimmennu
er þar enn. Helt þú þar miklar
væglur og sáði þeningum.

Það gleður mig að þú hefi
uræmið að ferðast. Nú er

er mig í hjartað í lat þú,

hvenna lítið jeg hef sjó af
berandi, elka landinu og þú

er. En þú er ekki til veins í tóttum

Jeg er að hressast, en ekki
er það lítið, sem jeg tek út

með þelddu mig og afkláða,

þó er jeg nú hett að sofa í

öllum fötunum. En get ekki
lesit

III nema á minstri hlífina. -
Og þó ekki sjew kvalir sem
þjá mig, þá er jeg aldrei al-
veg laus við dvidanur í mjöð-
num, sidan jeg heiddi mig.
Jeg skal geta þess, að góðri
stundu eftir, að jeg skildi
við þau frú og fön á Rásh. t.
sá jeg frú Leifs, alveg þrúð-
bunda. Henni varð andsjáan-
lega hvermt við að mata mig.
Jeg heilsaði gláðlega. Hún
taladi um meðrið og jeg samindi.
Jeg sagði, að jeg vori að draga
mig eftir sólinni, hjernegni
á Þ. tonginu, og skjólinu. -

Þú sagðist hafa notið gestirni
hjúanna í Berlín. - Jeg átti
von á, að það mundi vera sagt
að ma' í þig. Þú var þú, að jeg
var að þig svo mikið við þú.
Þú varst fyrsti maður, sem
jeg ljét keyra á lit mitt á höf-
sum. Jeg var þá, til þess þú
reyna sjálf, hvernig afleitt þú
þótti þam var. En það er árum
saman haldið með honum. Þú
kostlega við alla í Reykjavík, og
vildi í seinustu lög láta vita,
að jeg æri hett þú. - Þú mætt
mí æri halda, að jeg sje að álara

þjæs fyrir, að þú fórest ekki að
ráðum mínum. Nei, ónei, það
er ódæmlega. Á þínum aldri
hefði jeg farið eins að. — Þg,
þú þú ekki ~~þú~~ ^{þú} að mínum ráð-
um, þykkingur samt samt um,
að jeg sagði þjæs eins og var.
Jeg hefði amans á sakad mig
sjálfa fyrir þögnina.

Nú er kominn 19. þ. m.

Þrudilegt var mordið á
Alexandris konungi og stóð
skömm fyrir Frakka. Allt
í óreglu hjá þeim eins og vent
er. — Alexandris hafði kumb-
ist þrudilega. Hundspottur

hitna illa og skulu mörgum skem
Mussolini og margir brugðust
Hitle, þegar hann meðdómnaðum
dugnadi, stöðvadi uppstíð í
þýskalandi; drap að eins fúa
menn til að frelsa þjóðina frá
blóðbadi. - En þýska þjóðin er
enn að þakka hann, hvar sem hann
fer. Það stóð aðilega í blóðum, að
þessi hefði orðið að afbiðja þakk-
latis kvak þjóðvermar, fólksins
útlifyrir gluggum hans. Það hindr-
ar hann í að vinna. Hann er sag-
ur bíladur; það hafði tekið hann samt
að láta stjóra landráðamennina,
stór kostlega hefjur, ~~sem~~ ^{vann} ~~stoku~~ ^{vinnir} ~~ann~~
annum, sem sjálf þó gæm og brá
ekki hót. - Venkulla daga blendi-
ur og venkulla er um líffitt.
Stjórnarfróð Gúð. Áren

“Hverning þegar Gústaf Svand. Áren”

Skrifa 25/1. 35.

Þarmagade 9^t. v.

Sundby, Amager

Kjöbenh. 27. nov. 1934

Kæri fróndi minn.

Bestu þakker fyrir brjef,
skrifað 19. þ. m.; það kom í
gør e. m. kl. 6 og þótti mér mjög
vont um. Já, ég sjekki blóðin
með skilum og las þau grát-
fegini, og sendi þjer í hugannar
innilegt þakkloti fyrir nægðtrinal.
Þú telur efeni og efiroloti skugga

hlíðan á ambáðanum Leifs.
Eygvar,
Jeg tel rogo og niðum meta
menntu og algjöftrú þess
híð allra versta. Þverju
sjást menntirnar? - Hann er
villaus í tilgerð með handa-
fum og sperring í fram komu
Hann kann ekki að heilsa; hann
talar ekki eins og síðadús maður
Hann kann ekki að mál, ekki eins
sinni móðurmálið. Fæðir hans
skrifði allar þessar greinar,
sem strákurinn hneykti sjá
með. Eptir þó ánaðvöl hjá

Þjóðverjum getur hann ekki
skrifað skamslausar þýktu
þá er ekki sá fyrsti sem þessi
stórskrumari hefur getað
óþrúlað inn, að hann væri
daglegur maður.

Í pólitík er hann óheill.
Það er blekking að honum stafi
erfiðleikar af þjóðinni frá Anny
Toneldnar frá A eru fyrir neðan,
sem ekki er hæfa með kommu-
ista athöfi að gjöra. En Lúps
er búin að eyðileggja þau efna-
lega og taka þekki frammar á
móti Anny dóttur sinni.

Því sjá þann fláða og enn
það var einmitt það, þenn
jag óttadist, þegar þú varst í
Berlín, að Leifsmundi reyndu
að komast í Kyon við þig
til að nota sjervaf, að vera
í vinskabroddi manni ein og
þig, og lást samt vera
meiri en þú. - Þú höfðum
talað við, sagðist endinn
um þinn skáld Benedikt
þann hafði verið að fláða
upp um þinn og svo skrifði
þinn nokkur alfar þinnar by
meðmólingar orð ^{með} þess.
Hjer of þann þetta ^{tilsvar} stráka
ins og jafn þann skilja það á
mjer. - Haldi þjer, að jafn líti
þinn Bened. stunda mjer ofar? 1/2

Þetta voru þakkirnar fyrir
médúllin. — Jég hef 15 ár sam-
fleytt reynt að greiða fyrir Jón
Leifs. En hefur enginn sýnt mig
vanþakkláti á öllum háðigi og
þessi þiltungi. —

Þú minnist ekkert á brjef
frúarinnar, sem jég sendi þér.
Það var á fundi á þri, haeran
Jón háshafarlagis að hemri. Þau
(Jón vilt þú í fyrirlit liggjanna)
hafa verið saman um að dempa
brjefið. Þeir hefur þótt varlega
á nefna ekki skriflega, að Leifs
veri Íslands ritforasti, maður
sem frúin stagaðist á, þegar
þau voru hjer á ferðinni, jafn-
framt og um músikina. „Það er
ekki vand í rétt á Ísl. hvorki í mörk
eða hleratar, nema eftir Jón“ — þetta
er þetta
er þetta

Grein þess í Lesb. ^{þi hitti þessu} Morgunblaðsins
bítur höfuð af allri skömm.

Þetta er að draga þig út úr þessu
öllu. Það er þú og skandali við út-
varpið áður líkur. Migtaki sátt af
hundurinn bítu þig. - Þú öllu meira
búast af handspottum.

„Endalaust bígur á og óþuhlíð.“
Þessa stöðugt að rýklar leggja sitt
hand til. Það er á fundi á öllum þessum
vatir mest fyrir fjöllum að útvega
stjórninni fjá til að sölunda í sína lakka
kúta. - Nú þetta mjóttina á skarinn
hjá Jonasi minnum. - Er Þunguallur.
ekki lagt upp í höndurnar af að þá þú
komist líl leidar, að þessu. verðu net-
inn af þingi fyrir ósomilegum manni
söfnuð og sávirvilegar geðsakerir
mikinn tekni? - Allir vita, að á
vennisknarstöfum þarf að afblota

kvænnæm til að geta námsaðal
innviðis sjúkdóma. Þá er ekki von
að professor Dungal vilji hætta
þor ofan í sitt eigið rúm, kann er
námsbeygður til að hafa sjúksækt
í sínu handa sjúklingurum. Þá er aug-
lýst af þessari djöfullegu höfðingju
við lækningum að Jónas mínir Jónsson er
að ófunduðr. Dungal af því að
geta eiga kost á, að handfjalla kven-
menn. — Þrjálsæmi J. J. er að keyna um
þorbak. Ef þrjálsæmi hans yrði að
ævennæmi þrjálsæmi, þá er þingið
"óhentugur stáður. — Dungal má ekki
hlífa J. J. — Þið lagamenn verðið að
leggjast á eitt með að leita ^{hann} hanna
na sjetti sínum yfir Jónasi. — Þá
allina, að nefna námsóknarstofu
hans, hann er, etti að vera heyrning
arkús sök. — Þar erfið er lækningastad =

ad litark sabbatatum,
an, ad ekki stti ad bota a hana
med skammur legum ofsoðnum.
Ere ekki Dungal trúlofaður? - Þyngis
is það hatar Jónas hann? - Þig hatar
J. af þui, þu ert þor um, ad skjola þu
þu skelti þringu. - Það geti lika
skadað Dungal, efnalega, ef nokk-
ur trygji rógi J. Jónas. - Það má til
láta fullumma J. J. koma þu um i
koll. - Þrof. stta ad eigarjett á ija
þið störf á. - Það má ekki lídast,
ad svo na sje ráðist á hátthend
andi þu! - Þá þiðu lesid Gudm.
Hanness. greinir á i þu =
imi, sem þu bentu þig á? - Þyngis
á þá grein sigid þið ad þerum Jónas
assan komat á þing og i þu ræðh.
seos. Gudm. stti ad þu ad skammur
að áin þigir.

III Vertu nú æl var um þig -
þegar þú hugleiddi, hversu nam,
Landdætti.
semaræddu stráka hvalpana í
skólannum sínum til að ofskýja
mig og eyðileggja og skenandi
ut fólin mín á snúru við bú-
stað minn, fínt ^{í Laggavegurinn} mýtt og geti ver-
ið ein til alls. Þla uppalda v-
þokka, sná kampa til alls. - Und-
ir öllum kringum staðum áttu
að hafa sterkan göngustaf. -

Þú get ekki amað sagt, enn
að þú liggji stöðugt í rúminu
þá þú skneidist um göfud til
að hjálpa mér, með það nauð-
synlegasta, þá tek þú það
fyrir þessu. Þú getur
fyrir þessu. Þú getur
fyrir þessu. Þú getur

afar nærri mjer. Og þegar jeg
alla að staga í fölin mín, sofna
jeg oft allt í einu og sting mig
í aðlinni. Þy er undarlega þreytt
og hef óreglulegan svefn; mig
verkjast í allan skrotkinn
og finna það gegnum kvefninn.
En jeg ^{hef} einlegt hilt á að boda öðru
þöru, en þarf þá þó að leggja
því.

Segðu mjer að ~~þat~~ þat munu þinam og
þakur öllum. Þy bið að heila þeim.
Lika bið jeg þig að berast áli þess
syni lofningar þessu kveðju sinni
honum gleymi þu aldrei. Þan, eiga
engann sem getur mott honum í ~~annu~~
í þess virðingu og átt að
onnan þessu þessu í
þessu þessu í
þessu þessu í

Geól. Anason.

Þarmagade 9te t. v.
Sundby-Stræger

Kjöbenhavn 24. nóv. 1934.

• Keni frændiminn.

Mjær þóttu afar sarkum
blöðin og greinina þína.
Þú ert ekki í sjúka og liggur
ekki á lífi þínu að reyna
að koma víðinu fyrir þá og
við hjálpa Íslandi ef höfð er
úr þessu.

Jón Þorl. Þongarstjóri
hefur sagt í samtali við

bláðam, að Ísland væri
hagnæmt um hotel til að
geta orðið túristaland;
vegir sju kommisum land
v. - En hvað er fórn að fara.
- Jeg þakka þér mikið fyrir
þyrt þyrt norgetri þína
að senda mér blóðin. Jeg
þannadist líka fyrir að komi
ast æli skilning um skjón,
ar fyrir komlagid og kamant
við það. - Ekki er það ný til

Komid að beiða fólkum nöfn
um til að blekka alþýðu -
slames hlafateim fann upp
"Gleimastjórnarmenn" og
12. var það neplulegt blekka-
ingarnafn og skadadi
á á alla hund og vilti
almúganum sýn. Slames-
arimlimunarkerfisa bor
nafnið hrodduð. Þá hefði
þunfk manni einu og þig til
að draga belg eftir höfuð
á þessum þeygun og sýna
sláðsi þeirna

Þó bl. komu 12. þ. m. er þu em
að lesa greinina þina um
lagið og líka blóðin. Það eru
þú ekki allt freyðar þar, sem
stjörnur þer. Þú lík loki þú id:
unum.

Stöðug er áður blíðan og mikil
um samtömur róðulansar.

Vertu alla daga blessað:
ur og selt og gangi þjer
allt að ártum

Þín einley ætthystir
Guðfráson

Tarmagade 9 I t. v.

Sundby - Amager

Kjöbenh. 28. jan. 1935.

Kæri frændi minn,

Þegar jeg skrifaði þjersid-
urt, var jeg svo heims^{ka} að vana
að barna mjer út af lasleika
sem sjálfsagðar, að taka með i
veikningum, þegar maður er
hálfmaður með 80. árið. Nú er
mjer miklu þegna og er glöð og
þakklát fyrir að fá að lifa. -

Jeg bið guds að gefa, að þú sjert
frískur og allis þinir. - Alltaf
þinist jeg af hroðslunni, að

Kommandistarnir veidist á þeir
því er nú afar mikið um morgun ~~því~~
það verður þráðbein ferð á þróind.
29. Júní. ^{í morgun} Jég endi þjóni br. blað um Hlj.
sem er lýst ^{þá} með lögin þeirra. Jég er
hálfpartin að sanna, að höfðingj-
ann ^{H. Þ.} gangi ekki allt að óskum.
Þú er eins og Þegb. þjé að haddast að
lögnum. Þendik. er með ykkum
þá er átt og sömuleið fyrir þrælli
þú fór hnoskóg-ferð upp í sendis.
njettaður er H. Þ. kom að heiman;
þá sáðu Þeim og föm þr. tveir sinir
á náðstefnu; og var mjög sagt, að
síðan Þendik. kom frá Íslandi,
hefðu þeir margt og mikið, að tala
um. - Þá veist, að próf. Ólafur

Lárnason er beztu árinur þendh.
Lveins: - Þendik er lukkalegur með
nýja tengdadi, dóttur Pjetar Jóns
og gladdi það mig jöfn er allhöfknif-
in af Pjetri. - Það var stór furða að
hann skyldi taka lagapróf undir
eins leiðinlega erfidnum kringum
staðum. Þá um sama leyti var hann
að læra söng. Fyrir konan, sem þá var
kerasta, var það ítt, að Pjetur væri
alls ekki músikalskur. (Héyr á endan
þá hann væri svo lengi að læra bög-
in; hann hafði ekki eit á þessu mikla vandr
virkeni er einkenni stílinga. Fyri okludi
aldrei að geta samþent móður
Pjeturs; tengdad. efnið hafði þótt hana.

þau skildu. Þjéttur gíftið ^(máttu) kristurimi
míklubetrí stúlka.

Það er sagt að Vatnajökull nýi að
gjöra, miðskóð nýtt einusími.
Þú verður að láta kvenþjóðina sína
til gagns við landsmálin. Það er eng-
in mynd í þú, að þar gefi sig all-
ar að útsæm og í þóttum, þegar ver-
er að stofna landinu í aðla. — Þar gata
sinnid í kyn þú, að þú, að komu vit-
inn fyrir fálkið, sem Reykjavík
þegar verid rogi við. Lam Jónas Jónsson
þegar með vilja seitt spillingu í Ísland,
þegar allar þær kemar ^{for} af að segja. ^{þú}
Danir eru spillis; danakir strakar og
stelpur setja sjá spillinguna til
Parisar þongar. — Verdu alla daga
mang blæðar og aðll!

Stærkinin Gæðfráson.

II Það korn eins og dái tíð lík á hann. Þetta var, þegar hann var að fara.

Vöðalega fór þessi stjórn að ráði sínu, að seta þessa Egótismann af. - Eggert Þiem ætti að sita í ráðherra sess; hann er eins og þú segir skarp vitarmaður. - "Vid þemjum lögin," sagði hallgr. barnakennari Jóns., þegar hann um árið sat hjer í mi hjá orjef með Petri vrodur þínum, og var að ráðgjöra seluna, þegar J. J. kamist aftur til belda þá, seluastandið er ekki komið, þó nág illvirkni og lögleysur kofi verið frammi. Þetta er vöð ástand.

Það er sprot komið að allri
skendur fast eins og spád var.
En það er þá tekið til bragðs,
þegar gjaldþrofi sprot er sett
í á? - ^{því er ákveðið um samþykki,} ~~áttunda~~ tveysti jegilla
mönnum eins og Hóler. - Þann
kann að vera káfunna, sá piltur.
Þegar Jon Þorlákss. komat fyrst í
nád hernasess, þá var aðeins
heft að borga einu sinni út að
menn gjöld. allt var tómt.
Jon Þorlákss. sigldi og úrveg-
aði lanið. Síman var f. f. 8
brigsla Joni Þorl. um klantökur.
Um það leyti, lögum tíminn sá
útyfir tók. - En f. Þorl. gekk
frama af sjer með vinna í stjórn

arráðinu; það var þá, sem hann
drap sig á vinnu. - Allt var
í vöðalegri óreiðu með neik-
inga stjórnanráðsins. -

Strungr. sagði, að það þyrfti
að skjóta kúlu í gegnum höfuð
in á Hitler og Mussolini og
hló. - Þjer sagði ekkert, sagði
hann svo. - "Nei" sagði jeg,
"það er ekki högt að svara slík
óháfilegu tali; andvitað er
það af menntunarleysi, að
þjer talið svo um tvo
þá bestu og vitrustu menn,
sem nú eru uppi; ekki vant-
ar yður greind, Strungr. - Þvo
reyndi jeg að brota góðlitlega.

og bötti við; Það þarf að yrkja
akurinn, hversu góður senn
hann er." — Hann neiddist ekki,
en þó var þig ekki viss um það. —
Hann vildi vist stilla sig, þú
meiningin var að láta mig láta
sjó peninga, hann sagðist hafa
verið að hjálpa íslenskum skóla-
um. Þvo fór hann að spyrja mig um
hvar annaðist um mína peninga
í Reykjavík og hvort þig fengi þá
mánaðanlega og eyddi þig þú með
að fara að tala um annað. — Fyrir-
lest naferdin með Jonasi hefur verið
einfalt smolt, hjá herranum.

Jeg þakka þjer innilega fyrir þjess
þitt. Ekker þer ekki þram með heitund. —
Þvo þer þig og þess að blessa þig og
þina elstund Valgerði.
Þin einleg og elskandi Gudfróður

Skrifa 7. maí

Þarmagade 9^I b. v.

Sundby - Amager

Kjöbenh. 15. apríl 1935.

Ólsteulzi frændi minn.

Það kemur ekki til af góðu,
að jeg hef ekki svarað þreffi
þínu dags. 25. jan. s. l. - jeg
hef verið veik síðan 4. jan.
af hræðilega kvala miklum
sjúkdóm, lambako var hann
refnaur, síðan hef jeg legið
í rúminu. 3 vikur áor jeg
á spítala. Þarmagnaböð
stilla kvalirnar, en hjartað

var ekki nágu stærkt til að
pola þau. Jy ligg enn í rúmu
inu þó þú þig skýrði fram úr til
að skrifa þjer, er aldrei brenna
laus, nema þú liggji flöt á borid.

Það var misstílingur með
frú Leifs þjótur þjer að kenna; þú
skrifaði heimskatega, og greini
lega. - Auðvit að er ekki höft
að seta út á, að hún heldur með
manninum. - Það sem þú gatti
við með brjef þemur var, að
það var skrifað í hof fug-
"Eþu" gagnvart þjer. Það kom
þjer kinlega fyrir, þá þú
hafði hún aldrei fyrir gjóst

Jeg vissi upp á hvar, að endan,
íð þou hafði komið harnu til
þess. - Trúleifs veit vel það
að á þag hún veit líka, að jeg
þessi þýrkar kurteisir
tektir. Allt brjefið andaði
ósvifni, njett eins og hún
voni að tala við vinnukonu
sína. - Hún gat haldid með
manni sínum upp á kurteis-
an hát. - En þ. er sýnishorn
af því, hvern djúpt hún er fallin
in. Hún ósvifni neyðar
til að fyrirleida sig. - Þess
vel skammast. Þess áhrifa-
meira, ef kurteis er gott í
þessinu. - Jeg man ekki mont
on

Jeg hef sagt þjer, að maður þinn
sem hafði hjálpað þeim láta-
laust, varð fyrir ^{mitri} þess
óskurteisi og vanþakkláti af
þjóni, að hann teknaði karitka
stær af honum og setti í bráð
sitt, svarandi ekki öðru. —

Helgi Briem Þalsson, er úts-
undir sig að sagt er, hann átt
til þess. Skýlan þeir gjöra hann
að dr. ? —

Jeg sagði í árum að með-
fer árum þess Óinvarssonar, að
Ísland motti ekki missa hann
Hann var miðlætt og meðfr-
inni á honum. — Er hann komi
inn hingað. — Þarifáðu mér aðr.

Þessu, ef hann er hjórn.

Mjörleiddilla á spítalanum
Danis eru rekrúti gærd Íslands

inga. -

Þessu erand endirinn á reykjól-
umalinnu. Það mál er reglulegur

matleikvæðing á afsláttarþjórnin

þy skrifade Petri þy það hann að

skrifade mjör ^{ekki hann} politískar frjettir

og eins af þjórn. Þú rekrúti elakert

þy þy mér að hann. - Þjórnarlið-

á hafa suminn þyri neðan nefis,

ekki vantar skammirnar. Þy

er svo hrædd um, að þeim tekigt

ad Torkýna Landinu blesanda. Þy

þyri þeim sk. gæti hann elakert

grípud fram í. - Það er þé gott,

að það er ekki eining andans
í bandi fríðans í herbúðum
um. Lárus Jóhannsson síður
nú hjá þegjandi, Einar Arnórsson
son og fleiri stórkostlegir
sitmenn, sem við eigum. Það
líta út fyrir að ekki sé hegt
að að hafast. Þú sjálfan
nefni ég ekki, af því hveru
ungar þú ert, þykir mjög óvont
um, að þú farir varlega fyrst
um sínu. Þú hefur e. t. v. tekið
fallfast í þakkadrambið á
fánasi, er betra fyrst í stað
að sjá hvað verur. — Ekki

mátt þú hugsa, að þig ætíð sé
óvili, að etla að fara að
preðika fyrir þig. - Öngum
mundi fagna þú meir en þig ef
þú yrðir til þess, að ríða af
í vandræðum. - Sveinb. b.
sýnt á einn að eldast. Hann
ekkarist ekki að eldast vel, fram-
ur einn Jón Þorláksson; hann drög-
sig á sínu, þegar hann var ríðh.
- Þó er illa við Jón Þorl. síðan,
þeir komu betur auga á, en þó elend-
ingur, hversu á gætur fjármála-
ráðherra hann er. Þeir sá-
að meðan J. Þ. var að eldum
gætu þeir ekki haft þó elend fyrir
þig þú

Skelfing er jeg forvitin eptis
að frjetta, hvernig Joni ferst að
bysja störf sín. - Nú neget
ekki markt. - Er ekki Joni þor-
kengd líka montinn? - Jeg hef þyr-
i sattu, að hann er meata rot. -
Þetta hlýtur að verða söguleg sam-
vinna, hjá mönnum.

Segir "Stormur" ekkert fallett
eða er hann alveg í klónum á
Baccusi gamla. Það er ekki hjá
að losna við þann þona.

Vertu alla dagar blessaður
og gangi þjer allt að ískam
Með virðingunni og ástúð

Guð. Arnason

Skrita 7. júlí 1935.

Parmagade 9te. v.
Sundby - Amager

Kjöbenhavn 17. maí 1935.

Kari frændi minn,

Þjartans befuþakker fyrir
síðasta brjefið skrifað 7. þ. m.
jag hef verið að lesa það öðru
hvernju síðan að það kom.

Það er aðeins fyrirsláttur
þetta með namsöknum stofu-
bygginguna. Þeir viljanna í fjöld.
Eft er komið á kaupuna, Fisk-
salan bati úr í bráðina. Þessar
máflur, sem með völdfara, verða
að engu, þegar í aðdráðin er komið.
Gripa eins og þjófar til óyndis ús-
reða, seilast eftir amana eigan.

Viðbjóðslegt var nið Anna
um Mussoline. Og þegar hann
möngun árum heimtafer að end-
urtaka sömu lýgina í Lesbókinni,
sem fylgir höngunblaðinu, þá
fannet mig hann bíla höfuð af
allri skömm! - Þetta uppi í ^{Þinu}
veidinu, jan. - mars, hefti 1934
blads. 20⁶ þá geturðu sjáð hvernig
sem það var að þakka, að við feng-
um edartollu kempana fyrir
ráðherra. Þeir nota áttu til hnekkja
en eftir vill hefur G. verið hnekkur
um Svavarsinu. - Það er líka að-
gett að koma Lorusi í landi,
svo ecki standi hann í neyi fyri
is Hamasi. - Þinu sími sjáðu G,
míg lokarad. Hann stladi þá
að hjálpa Gumb. Chessen til að koma
míg burt frá Barnaskólanum, og

för að mið með mestu lýnshæ.
En jeg ljet ham heyna, að jeg dá
að krenkjast hans. Ham var eins og
hangur.

Þá þad nú áoni, að þeir hjeldu
Jonasi meirgu í tilefni af afmali,
hans. Þeildi Truggvi hafa verið
þar? Jeg furðamig ekki á reina
af Norddel, þekki ham að hreggla
legum á Seilindum. Þessum þeila
þorru mönnum fylgdu að kippa í Kyau
það sýndi sig á þörkalla biskupi. Mæ
ir hans var þomin af næflum, mestu
næflum. Þörk. var líginn og áærir,
anlegur maður alla sfi. Embona þörk,
Valgerður, föstundóttir Truggvægumla,
var af Reykjahlíðarott svo
kallaðri, hún var besta kona.
Hún var óheimsk kona. Það var
Hannes Hafstein, sem í hefndar-
gionni sími, kom á hana heimsku

orði af því hann gat ekki
flekad hana, þá unga meyja,
þegar þau voru samtíð hjá Þryggju
gumla í Höfn.

Það er fjöðimmi háðung að vera
stöðugt að hosa honum þonapi; geta
þá aldrei opnast augun á fólki,
svo það komi auga á fólkarverk hans.
Öll meðan og ástandin stafa
frá þonasi, þann er einn og andskoti-
inn undir höfuð alls hind illa. —

Skýldi þá ekki mjólkurmáls benda til
að opna augun á fólkinu fyrir þessum hljó-
feyttri þú vel að f. d. Aje ekki vinn-
sel. Þú mátt tinn þú, hann kann ^{ad} stak =
est. Það er frúin hans, sem hefur á ant
á hana og spilar vel og getur þú
andvafad sett einhverja snútu
saman. Þvo þú geti þessum
sín eigin listaverk. — Frúin er des
á snútu, og skrifandi, en þess að vera
tónskald getur hún sem ley. —

II Þórarinn Guðmandsson, er mjög
vel að sýna músik og þess utan með
aukna ~~þinggjafi~~ ^{meðlit}, en kemur illa betur
á heimili sínu, konan hálfgeit trippi.
Hann kemur að hjá móður sinni, og ætti
líka illa af hjá konunni, sem stóð upp í
hárinu á hennar. Hann hefur aldrei gefið
á notid sínum, dagana og heldur ekki
Egbert ^{bróðir hans} til, sem best er hjá móður
sinni. Hun er óhennar og óstarkind.
Þá er tókubróðurinn fjnir taks gott
próf hjá músik akademíjet. -
En þar áður bókun hans. Þá var
jafnsem fjnir Egbert til að sýna sig
fjri examens að tók sitt fjnir orgel
spili. Sigf. Einars. var sá dómi,
en neita Egbert um leyfi til að sfa
sig á kirkju ^{nýja} orgeli. En, þegar hann
sá próf skjalið, rak hann í rogaslens
Egbert hafði tekið fjnir próf í
orgelspili á þessu stóru orgel. -
Sigf. gaf auðvitað leyfið, en samt fór
hann til þrískalands að lera og fjnir
stóruna við dómkirkjun

Hand på Páll Þ. Þorvaldsson.

Ég gegnt hefur séð getað sénd þig=
fusi, sem ^{því} ad þkumi ad djalna i stofu=
orgel. En Þorgríus fortíl þyðkal. og kom
ítlendur þadan eftir sínu setu. En hann
komat ekkent i namunda mið Eggerth
spilþegar í fyrir ed heiman. Hann hefur
e. t. þ.
hann he dñifid sig ad tison. — Emil
Thoroddson er bóði montim og öunrði
lega knóðvirkur. Hann hnaunglaðist i
gegnum þin missitoklutverk, þar sem allt
sar skakt og stjælt. Fólkid hjeld hann spíl=
ul. Páll, smillingurim hjelt aenndar handi
yfir Emil. I sama tíma var Anna Þorodd
ad bveida ísuan Reykjav. Enuleysis lýgþan
Pál. Meðfundari þegonig í, ad blessud Olu=
afia sila' skki tina mýs. Þu var þetta sama
senar i Berlín' bvikur og þeyrdi þi en
mikið lofum Pál, ad þu þordi ekki ad segja
ad þu þekkti hann persónulega, hjelt ad
þu yrðu tekið sem gromu. Enn' Hlenda
i Laugar, Gudrún íslai og Anna Þorodd
höfðu samfært Olafu og hann gerði
margar atremur ad mýs, þesai góva

mamekja. Þetta var seinasta
sumarið. Hún taladi sjálfa sjú í kítu.
Jeg bentu henni á að hún hefði að línu am-
ana sögu sögu, en jeg hefði verið í Berlín,
og þetta aðri blóðig mæðgun gagnvart
mjer. Þá fór hún að tala um, að hún
hefði ekki gefað söfud til af þui að
hún gættu, og jeg þoni hett að trúa eju.
Þá var ómögulegt að tala við hana.

Þá gleður mig að þeir tókast í þellhavin þorbergs
sonurinn þess og þorlifs. þor. Þá er gott að
J. L. bregot þjer ekki alveg. - Auðvitað eftir
skilið ónot, þjeris að koma honum að. Þá
var þetta, sem jeg óttast að mondarinn
þoni að tranadinnum ^{þess} verkum fram. Hann
hefur með elskjun komist þá sem hana er
kennim, eins og þjofar, sem lifa á þýfi sönu.
og best á. Einn þini var þorl. að reikna
saman hæressu mikið ham aðri þuim að þing
í aðlonange á venkum sínum í 15 ár. Þá
var stór upphad. Hann þóttist hafa samidill
þess miklu verk, svo að sfrat sþliv að hann kom
til þýskalands. Jeg ^{þess} sýndi í gons ton-
skald, sem aðri ænum samran að

bræpta ári þann stnum og endarsenja
franski ^{þingligr} að segja. og fór að tala sem, að
það sem hann hefði samid ungrumundi
ekki stöndast sáum hans sjálfu. Þetta
hefði verið óhyggilegt að demja söna
mikið. Meðan hann var ólörður í máli.
Hann leit niður fyrir sig, mjer eyndlit
í á honum á gleymantligt þegar hann segir:
"Jeg þarfti ekki að læra meir, en þetta
er að koma út, jeg gat ekki imibirt
það." - Jeg hugði hífudid framaf í hann.
Þetta ofband mjer svo mikið. Jeg man
ekki söndingur jeg sagði honum, að sítu
snillingur einn, hefði keypt allt upplagid
af þessu bókinni, sem hann skrifaði og
brennt það. Straker skelli hlo' og mjer
sarnadi, og jeg sagði honum talsvert
um, hvar söoni montid veri. -
Gigi berfi frandi, taku dälitid onjukt
á þessum, hann drekkur rist dälitid, þu
er ver, hífudidinn vandur. Jeg kenti honum,
þegar hann var barn og talar síðan ein til
hans, hann var beka barn. -

III Þórarinn mæntist em að þú sagði við
ham lítinn dreng: "Góði verðu barn á
daginn, en kunnast þú á kveðlini." - Þú
var hann byrjædur að lesa ^{á spila} ~~af gættu vel.~~

Það var mikill mannskæði að J. Þor.
Gæti þú ekki orðið eftir maður hans?

Þú ert þú mikla þekkingu, sem þer þú
upp gefir alla hina. Þú studdingfön bálufa
í þegar stjörninnu. En þú er háskólinu.

Það verður um fram allt að koma í
regnum fyrir að moutnimaðurinn komi
sjálfum sér að í stönguinn. Þau gjöra

Íslandi svo mikla skommu. Nóg er nú
aður komið af þú tagi. Þetta má ekki
sver til ganga. Honum má ekki haldast

uppi að raupa blygðunarlausu og
gangi út frá, að enginn hafi neina
þekkingu. Þórarinn er ást undir þessum.

Einhverjum verður að fela, að þetta komi
ekki verður sinum í ávarpið. Hona gerir
sú áklagan með að vera strembið.

Heimskan er strembið og lyvir
Ellea

Jón er ófeiminn, góð líkja sjálfum sér
við snillingana. Þeir voru sumir kalladir
strumpnis, og kom þá mest af þeim, að
þeir var fólk og fjórlítt ^{ekki} þeir vel að sjóni musik
og ná. - Þetta óttadist þó hundspottid þoni að
láta á þrangid flýta, andskotans vitleys,
una sína út um heiminn, hamur á þar be-
im að gjörlandinu, Íslandi og gíggu
sköman. - Myr er óþolandi að þjórnar
haldi, að að meðum vitleysana í Jóni
þónarum Guðm. sýngur síðes södulans frá blot
innrjettveinu og við lesur á bók og hefur
þó líkim vóm. Það heitir að vera les á nokkur
það getur þeim ekki, kom hefur ekki nemur þeim
þetta gæta allis sem vilja ögn leggja á
sig að lesa Eggert, Þjórn hvers sjáns, og nongis
þeim matir nemur og konur. -

Jón er alltaf matlaus, þó þy lje að
skrifa á þatur aðru hvernju á daginn,
það er þessi kvél í bakinu, sem ekki vill gef-
þaga mig. Mikid langadi mig að heyna þá
lendingana sýngja ^{í gort} en þy tregði mig ekki
að fara þangað. Þendi þy er útklippur úr bl. í dag
þentu alla daga þerandur. Þy einf. Guðm. Ánass

Þarmagæði 9th. v.
Sundby-Amager
Kjöbenh. 12. júlí 1935.

Elskulegi frændi.

Það er sólskin og blessaður
hitte í dag og þannig hefur verið
í övrið 4 undanfarna daga.
Skiptu þér á morgun heim og
trögstandi því, að þú fessir
ekki við brýfi frá míni sbr.
Jeg fæin orð til þín, svo
þú sjáir, að jeg lifi enn.
Jeg er fæin að skíða út í sól-
ina, en bantar styrk til að

standa eða bita þjáninga-
laust, og útyfis tekur að ganga.
En þú dreg mig eftir lokningu
solarimmar fram í skautan
dauðann. Kappin í Ráðhúsi.

Þú svarar þessu þessu minni,
á þig af fólki, sem þú hefur
mætt á víðavangi. Þú
skulku, sem þú spurdi fjölda
sögðu mér, að þú værir trú-
lofaður ungvi, meantaðri og
gáfaðri skulku; hún væri
öfundad af þess og þú værir
öfundadur af henni.
Það líkar mér að heyrna,

Þagði ég. — Þegar motti ég
í spordagnum lækna-skóla-
manni Tryggva Björns-
syni; hann heilsaði mér
og kynnti sjálfan sig. Nat-
úrulega fórum að að halda
saman eins og landar. Ég
spundi djútt, hver yrði
borgarskipti, og þá komst þú
í tal: „Þú prófessor Bjarni
sju yngstur þeirðar lang-
meist að honum af brodd-
unum, það var gaman að
sjá hann og heyra haldar-
ræður á fundum, hann er
líka svo hriðinn í orðum.“ —

Jeg spurdi ekki um trú
Dógun þína, þannig það er
viðgandi við alveg ó-
kunnigan mann. Hann var líka
þeim að gæta þess, að hann vori
ekki neitt rítkominu að þessu
or. — Getur þú ekki sagt mér,
hvort það er þetta er, þú að
við ottina. — Svona mántist þú
Eg trúlofunin er söm, ^{í þessu}
þú óska þú þess af hjarta
lukku og blessunar, þú átt
það skilið að fjálskulega
húsfreyju. — Vertu alla
daga blessaður
þín einleg stýrslu G. Anason

Skrifla 10. sept.

Parmag. 9¹/₂ t. v.

Sundby - Amager

Hjóbent. 12. ág. 1935.

Elskuleyi frændi minn.

Mjér sárnáði að geta
ekki skrifað þjer, þegar, Fóss=
inn í för hjóðan 10. þ. m. beint
til Reykjav. ; jeg var þá lesin,
gat ekki sofid. Nú er jeg hress.

12. júlí sl. skrifaði jeg þjer.
Þegar jeg kom heim til mínna
að benna br. í postk., lá brjef frá
þjer í forst. minni skrifað 7. júlí.
Jeg þakka þjer mjög vel fyrir
það brjef og öll þín brjef. Nú

er enginn á lífi, er skrifað
slik bréf, og þú. þá segi þú
datt. - Þú ert á vera þakklát.

Það stundjar nú margt að,
og er sátt að gefa ekkert sum.
Í þessum tilgangi, ekkert væg-
að í fjölskrá, sem þorpararnu
er eru að leggja á landid og
þess nitruðu og berðu með
Vidarlaga myndid þú profess-
onar að fara aðlega, þú stóð
úð sopnlausir, þorpararvæif-
ast enkið. - Guðmundur
sonur Theodóru á ekkri skil-
id að heita sonur Þrúla.
Það var slysavert að skrifa
undir ánaðarstjálid, það

má öllu muna, að vinna
slíkt ódæðaverk, þegar
þann er nýjorðinn háskóla
rektor. - A ekki að lögsoðja
þenna rektor? - Þann stýður
að þau að sýna ástandi
dómstól Íslands. - Gefur
únskurd í máli á þess að
hafa kynnt sjer það. - Getur
þann verið rektor Háskólans
eftir þetta óhöfuverki? -

Þoupararnir tók þening
á sínum ástandi skuldburð
á við Englendinga. - Og nú sje
jég ^{„skuldburði“} 20. júlí 1935, sem njer var
sent að þeim, að þann bandið
er ófurselt Englendingum.
þann lendir þetta? -

Þvo Þalmi var aðalmáður,
inn í upphlappinu gagnvart eðsta
dómstól Íslands. hann er nú fer-
inn að sýna ^{kinna m. g. minni.} þiltunum þá.
Hverniger hann mætingdur við
Guðm. Theódórsson. - Þú hefur
heyrst að Latínuskólinn sé
barmafullur af Kommunist-
um. - Aðalbjörgu hefur þó
frami í aðæra í hanskinnu
sektor og þá hinum, tákummi
henni Teóðoru, Thorlasiusi,
ól. Kjliann og Þorbergi hrókkáls-
bitna; þetta er þá fólk!

Þakur Kjlians eru viðbjóðu
klúnar. Þú get ekki lesið þor
mjer til gagns. Held þamt
með Kjliann sakir þess, þessa
mikla kurteisi hann sýndi

Þu mjer, það lítid, sem jeg
kynntist honum heima og
svo líkadi mjer vel framkoma
hans, leist á hann. Þárnáði,
hversu honum var vanþakkað
í Landakoti.

Þvo þjer hafði ekki mikið,
áran að sjá, meistara Jón,
mjer er sagt, að hann gangi undir
þú nafni, og metti það nafn hefja
heimsþrega snillinginum!! En
ekki sýnir það mikla kurteisi við
þig, eins mikið og hann á þjer að
þakka og eins mikið og hann hefja
ur flaggad með nafni þína; þá
hefur hann átt að sig á, að þú,
þú varst professor. - Þjer